

Jubileumoverzicht Coöperatie Laatste Wil (april 2018)

In april 2018 bestaat de Coöperatie Laatste Wil (CLW) 5 jaar. Na een periode van voorbereiding, waarbij met de Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levensende (NVVE) regelmatig werd afgestemd, was de lancering op 12 april 2013 via ruime aandacht in de media, niet in de laatste plaats het blad "Relevant". Al spoedig bleek er grote belangstelling van leden voor de coöperatie te bestaan en werden de statuten formeel op 26 april in Zutphen gepasseerd. Het oprichtingsbestuur bestond uit Jos van Wijk (voorzitter) en Gert Rebergen (secretaris / penningmeester). De vestigingsplaats van de Coöperatie Laatste Wil U.A. was Zutphen.

Aan het einde van 2013 telde de coöperatie 2.050 leden, end 2014 ongeveer 300 leden meer, verspreid over het hele land met een gemiddeld hogere vertegenwoordiging in de provincies Noord- en Zuid-Holland, Utrecht, Gelderland en Noord-Brabant.

Het begin, na de oprichting, de jaren 2013 en 2014

Structuur en bemensing

De feitelijke structuur van de coöperatie kende behalve het bestuur een algemene leden vergadering, een ledenraad, een raad van toezicht en een comité van aanbeveling. Aan de vormgeving hiervan is in de aanvang veel aandacht geschonken. In de loop van 2014 werd de ledenraad vervangen door een leden advies commissie (LAC).

Als één van de speerpunten heeft het bestuur benoemd het vormgeven van de coöperatie. Daartoe werd er begin 2014 een eerste algemene ledenvergadering georganiseerd. Met name ging het om de reglementen voor de raad van toezicht en de leden advies commissie en de formele bemensing ervan.

In het najaar werden regionale ledenbijeenkomsten gehouden in Haren, Zwolle, Apeldoorn, Utrecht, Amsterdam, Rotterdam, Deurne (voor Oostelijk Brabant en Limburg) en Bergen op Zoom (voor Westelijk Brabant en Zeeland). De leden en andere belangstellenden werden bijgepraat over de stand van zaken van zowel de organisatie van de coöperatie als de activiteiten gericht op de verkrijging van laatstewilmiddelen en samenwerking met anderen in het veld.

Samenwerken met de leden

Een coöperatie is er voor en door de leden. Daarvan is steeds dankbaar gebruik gemaakt door het (tweekoppige) bestuur, dat naast hun normale werk de CLW verder wilde ontwikkelen. Rond de zomer van 2013 ging er een bericht uit om actieve leden op te roepen om zich te melden en daaraan is door ongeveer 100 leden gehoor gegeven. Dat was hartverwarmend! Een aantal van hen is al meteen benaderd om de regionale bijeenkomsten voor te bereiden, een locatie te vinden, offertes op te vragen en daar afspraken over te maken. In de meeste gevallen waren deze personen later ook betrokken bij het verzenden van persberichten naar de geschreven pers en de websites die daarvoor open stonden. Tenslotte hadden deze vrijwilligers een rol als gastvrouw en -heer bij de ontvangst van de leden op de bijeenkomsten. In een aantal regio's zijn er ook nu nog groepen leden actief, die met bijeenkomsten of publicaties aan de weg timmeren van de doelden van de CLW.

Op uitnodiging van de NVVE waren wij aanwezig op de 50PlusBeurs, die van 17-21 september 2014 in de Jaarbeurs in Utrecht werd gehouden. Binnen de kortste keren hadden we 20 aanmeldingen van leden die de CLW wilden promoten en uitdragen. Daarvan zijn acht mensen

12 april 2013
CLW in media
26 april
oprichting

Eerste ALV, 1
februari 2014

Veel inzet
leden,
regionale
bijeen-
komsten

bijeen geweest om over de aanpak te praten en later de stand te bemensen. Dat is in latere jaren nog eens herhaald.

Er zijn ook al snel leden ingeschakeld bij enkele werkgroepen:

- Werkgroep reglementen: hield zich bezig met de reglementen voor de raad van toezicht en de Leden Advies Commissie, e.e.a. in afstemming met en aansluiting op de statuten.
- Werkgroep middelen: Deze werkgroep leidde niet tot concrete resultaten; contacten gericht op vergaren van kennis van de middelen gingen en gaan nu nog individueel met deskundigen of expertmeetings.
- Werkgroep PR en Communicatie: richt zich op de vergroting van de aandacht in de samenleving voor de CLW, de middelen die daarvoor ingezet gaan worden en de uitingen in de communicatie die daarbij horen.
- Werkgroep juristerij: was een werkgroep met daarnaast één op één contacten over juridische kwesties. Voorbeelden zijn de toepassing van wet- en regelgeving bij productie, distributie en uitgifte van laatstewilmiddelen en de kwestie van het ledenrecept. Ook de specifieke vragen van een coöperatie horen tot deze werkgroep.

Samenwerken met anderen

In de media en op de regionale bijeenkomsten werd veel ingegaan op de noodzaak om de Coöperatie Laatste Wil op te richten, waar er al zoveel anderen zijn die zich met dit thema bezig houden. Voorbeelden zijn de NVVE, Stichting De Einder, de Stichting Vrijwillig leven, de Stichting Waardig Levensende, Uit Vrije Wil, diverse individuen, zoals Chabot en Nitschke. In deze contacten is voortdurend de gezamenlijkheid benadrukt om het waardig levensende voor de autonomen mogelijk te maken. Voor de CLW houdt dat in het verkennen van de mogelijkheden om dat binnen de vigerende wet te gaan oplossen, dan wel te streven naar een aangepaste wetgeving op basis van ervaringen en een aansluiten op de ontwikkelingen in de samenleving. Dat betekent creatief denken over oplossingen en niet blijven steken in de weerstand tegen het idee. Die oproep hebben we gedaan bij onze leden, het maatschappelijk middenveld met hun vertegenwoordigers en aan de politiek.

Communicatie

De communicatie met de leden verloopt voor een groot deel via de website www.laatstewil.nu. Daaraan is een ledenregistratiesysteem gekoppeld dat de organisatie veel werk uit handen neemt, doch ongeveer 10% van de leden beschikt niet over internet, computer, laptop of tablet. Deze groep ontvangt alles per slakkenpost, hetgeen inhoudt dat vragen, aanmelding, bevestiging van aanmelding en nieuwsbrieven per post gaan. Voor de aspirant-leden aan de telefoon is dat veelal een moment om het persoonlijke verhaal te doen, in bijna alle gevallen met veel leed, verdriet en verlangen naar een waardig levensende in eigen regie.

Op 27 april 2013 was de CLW door de NVVE uitgenodigd om op het informatieve gedeelte de algemene leden vergadering van de NVVE in drie workshops de aanwezigen te vertellen over de Coöperatie Laatste Wil. We hebben ongeveer 500 gasten gehad die voor het merendeel aangenaam verrast waren door het initiatief. Overigens wordt de vergelijking met de NVVE ook snel en graag getrokken. Wij leggen dan uit dat de NVVE een veel breder palet heeft dan alleen de autonome route, maar dat wij in afstemming met elkaar aan het werk zijn en met immateriële en materiële steun van de NVVE uit de startblokken zijn gekomen.

De eerste stappen in de belangenbehartiging zijn in 2013 ook gezet: als voorbeeld moge dienen een debat bij een SGP-Jongerenbijeenkomst en het gebruik maken van de vragen die er door de CU in de Tweede Kamer aan minister Schippers waren gesteld en haar antwoorden erop. Via deze gebeurtenissen hebben we de communicatie met de fracties in de Tweede Kamer opgezocht.

In de communicatie speelt de ledenwerving steeds een prominente rol omdat we vinden dat de macht van het getal duidelijk maakt hoe groot het belang van het levenseinde in eigen regio wordt gevonden. Zo is er in 2014 al een communicatieplan gemaakt en is er bijvoorbeeld een actie geweest met een kettingbrief die leden uit hun eigen adresboek zouden kunnen verzenden.

Laatstewilmiddelen

Het spreekt vanzelf dat het belangrijkste dat de coöperatie kan bereiken is het beschikbaar krijgen van een laatstewilmiddel voor de leden. Onze leden onderschrijven allen de doelstellingen van de coöperatie en zijn ook ouder dan 18 jaar.

Er waren contacten met farmaceutische industrie, apothekers en artsen. Er zijn mogelijkheden om in de categorie pillen, drankjes en poeders aan middelen te komen die niet verboden zijn, vrij verkrijgbaar en die met een – wat wij noemen – ledenrecept en een verklaring van de arts beschikbaar zouden kunnen komen voor leden van de CLW.

Daarnaast oriënteerden we ons op de gassen, zoals helium en zwavelwaterstof en andere gassen. In zijn boek “The Peaceful Pill Handbook”¹ noemt Nitschke ook mogelijkheden met gassen. Wij gingen met deskundigen de mogelijkheden na, waarbij voor alle middelen aan de orde is dat zij moeten leiden tot een waardige dood, dat ze veilig zijn, betrouwbaar, ethisch en binnen de wet kunnen worden toegepast.

Als derde categorie middelen oriënteerden wij ons op de synthetische drugs. Het is vreemd te merken dat zodra een middel onveilig lijkt te zijn voor een gebruiker, dat het dan voor de CLW een interessant object wordt, of het nu een drug is, een gas of een pil. Zodra het zou kunnen leiden naar een dood in zelfregie onder de condities zoals hiervoor aangegeven, is het een optie.

De jaren 2015 en 2016

Draagvlak vergroten

Met de organisatie voor het grootste deel op orde en met de inzet van vele vrijwilligers kon de aandacht meer gericht gaan worden op het laatstewilmiddel en het vergroten van draagvlak. Zo was er begin 2015 een algemene ledenvergadering waarbij drie presentaties waren:

- Een over een middel van een farmaceutisch industrieel dat via de koninklijke weg in het pakket van de geneesmiddelen zou kunnen gaan passen, “De koninklijke weg” vereist dat een wettelijk toelatingstraject wordt doorlopen. Het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG) toetst een medicijn op werkzaamheid, kwaliteit en risico’s. Pas na acceptatie wordt het medicijn geregistreerd en daarmee in Nederland toegelaten. Bij toetsing in dit kader zal niet alleen het gebruikelijke farmaceutisch onderzoek plaatsvinden, maar ook een (ethische) discussie over de maatschappelijke aanvaardbaarheid van laatste-wil-middelen gevoerd worden. Een en ander vergt ongetwijfeld een lange periode. De CLW stelt aan een laatste-wil-middel nog de eis dat het toegankelijk, betrouwbaar, betaalbaar en snelwerkend is.
- Een over een laatste-wil-box, een kist waarin gas kon worden toegevoegd of zuurstof eruit, gepresenteerd door een oud apotheker. De CLW heeft over een dergelijke oplossing contact gezocht met een industrieel ontwerper en de vraag tot en met het programma van eisen met enkele oplossingsrichtingen laten uitwerken. Daarna werd pas op de plaats gemaakt voor de juridische consequenties.

¹ Inmiddels is er een Nederlandse vertaling beschikbaar: het “Handboek De Vredige Pil”.

- De derde presentatie was over de juridische implicaties. Het (laten) ontwikkelen, inkopen/producen en distribueren van een laatste-wil-middel kan in juridisch opzicht als een schending van geldende maatschappelijke normen worden aangemerkt. Een laatste-wil-middel is immers nog geen algemeen geaccepteerd product. Handelen “in strijd met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt”, is een onrechtmatige daad en kan tot een civielrechtelijke veroordeling leiden. Ook het importeren van legale middelen en halffabricaten en die samenstellen tot een bruikbaar laatstewilmiddel kan dat gevolg hebben. Het importeren van een verboden middel is een strafbaar feit (China- en Mexicoroute).

Media aandacht

In mei 2015 kwam de CLW in “Nieuwsuur” bij een uitzending over de moeilijke lijdensweg van 31-jarige Else de Gunst die bij het ontbreken van steun van de artsen en een adequaat laatstewilmiddel zichzelf het leven nam door te stoppen met eten en drinken. Hoe anders en meer begripvol reageerden deze ouders dan die van Ximena Knol van recente datum. In die periode kwam ook de eerste publicatie van de CLW tot stand: “Om toch!”, een serie getuigenissen van leden en vrijwilligers over hun motieven om het gedachtengoed van de CLW te steunen en uit te dragen. Later werd dit gevolgd door een Engelse vertaling (“Just Because!”) en diverse andere publicaties, waaronder “Leven als niet kunnen sterven” van Gert Rebergen, ook in het Engels vertaald).

Ook in mei werd de CLW uitgenodigd in een hoorzitting van de Commissie Voltooid Leven onder leiding van Paul Schnabel. Hier hebben wij het idee gelanceerd om met een proeftuin te verkennen wat de maatschappelijke bezwaren zijn tegen een laatstewilmiddel in eigen regie en daarvan de veiligheidsaspecten zo in te richten dat die geen bezwaar meer hoefden te zijn (vergelijk de methadonroute voor de heroïneverslaafden). Diverse aspecten die daarbij een rol zouden gaan spelen wilden we ophalen bij de leden in een ronde van huiskamergesprekken. Die uitkomsten hebben we in een later stadium weer gebruikt voor brieven aan de bewindspersonen en ambtenaren.

Ledenvergadering

De ledenvergadering van het najaar 2015 kende behalve de actualiteit een veelheid aan discussie. Er lag een advies van prof. mr G.J. van Maanen over de civielrechtelijke aspecten, zoals die bij de vorige ledenvergadering waren aangevoerd. En verder lagen er adviezen van de Leden Advies Commissie over de wens om te groeien, meer te verwijzen naar consultants waarmee werd samengewerkt voor de individuele begeleiding en informatievoorziening en vooral: de urgentie om met een laatstewilmiddel te komen.

Om deze gespreksonderwerpen en adviezen dichterbij de leden te brengen werden er twaalf regionale bijeenkomsten gehouden over het gehele land.

Voltooid leven

In 2016 kwam de Commissie Voltooid Leven met een voor velen teleurstellend rapport, waardoor de discussie over een wetsvoorstel Voltooid Leven weer nieuw leven werd ingeblazen en de eigen regie over het levenseinde weer meer op de kaart kwam. Voor de CLW viel dat samen met het vertrek van Gert Rebergen als bestuurslid en de nieuwe samenstellingen van de Raad van Toezicht, Leden Advies Commissie en bestuur. Ook de rol van de vrijwilligers veranderde, want er vond een omvangrijke herverdeling van taken en werkzaamheden plaats, bedoeld om het risico te verminderen bij uitvallen van één van hen. Politieke lobby werd uitgevoerd door de bestuursleden door met de woordvoerders VWS van diverse partijen te spreken en met de betreffende ambtenaren van VWS.

Inmiddels hadden de eerste huiskamergesprekken plaatsgevonden en konden de resultaten op de ledenvergadering bekend worden gemaakt in een werkwinkel die over de proeftuin ging. Ook was er een werkwinkel over de positionering van de CLW ten opzichte van de NVVE, die door de benoeming en het optreden van een nieuwe directeur een gevoelige knauw had opgelopen. Gelukkig is dat allemaal goed gekomen. En er was een werkwinkel over burgerlijke mindergehoorzaamheid, vanwege het ontbreken van enig begrip voor de strandpunten van de CLW en het gedachtengoed dat zij vertolkt bij de Commissie Schnabel. De enige tekenen van leven kwamen later van D66 met een concept wetsvoorstel “Voltooid Leven”.

Enquête

De CLW heeft in die periode een enquête gehouden om bij de leden op te halen welke laatstewilmiddelen zij in huis hadden en een aantal vragen eromheen, zoals de wens om ze in huis te hebben en hoe dat geregeld zou kunnen worden. De uitkomsten waren:

- bijna 10% heeft middelen in huis
- mensen die het hebben, hebben vaak veel meer dan ze zelf nodig hebben
- 56% wil dat overschot wel delen met andere leden, een strafbaar feit schrikt hen niet af
- bijna 91% wil middelen in bezit hebben en 66% wil die dan in huis

Dit alles in een setting van maatschappelijke acceptatie van die wensen en noden: uit diverse onderzoeken en enquêtes blijkt dat er een groep van ongeveer 44% van de volwassen Nederlanders is die de regie over het eigen levenseinde wil en om dat te kunnen verwezenlijken ook over de middelen wil kunnen beschikken om dat te doen. Het zijn, zoals ook Schnabel al constateerde op een NVVE-symposium “de artsen en politici die achterlopen bij de maatschappelijke realiteit”.

De jaren 2017 en 2018

In oktober 2016 was het kabinet nog gekomen met een reactie op het rapport van de Commissie Voltooid Leven van Paul Schnabel, maar door het demissionair zijn van het kabinet kwam er nog maar weinig van de grond. Toen D66 begin 2017 het concept wetsvoorstel “Voltooid Leven” presenteerde viel dat in hetzelfde zielloze gat. Jammer, want in de reactie van het kabinet zaten zeker openingen om het gesprek opnieuw te voeren:

- Het begrip autonoom werd erkend, mensen kunnen een autonome wens hebben die ze willen realiseren
- Belemmeringen moeten niet worden opgeworpen
- Er is een barmhartige overheid, die mensen wil helpen die lijden aan het leven
- Levensbeëindiging zonder medische grond moet mogelijk zijn

De ledenvergadering van begin juni kende een voorzichtige poging tot informatie-uitwisseling: leden die wat wilden weten over een laatstewilmiddel droegen een rode sticker en leden die er wat over konden vertellen ene groene. Helaas waren er weinig leden met een groene sticker ...

Deze ledenvergadering kende ook weer een drietal werkwinkels: de ene was gericht op “Hoe krijgen we de proeftuin op smaak”. De tweede: “De 7 stappen van de autonome route” en de derde ging over bruisende gesprekken, of dat nu was via een regionale bijeenkomst of via een huiskamergesprek. Ook kon worden verteld dat er een 17-tal leden bezig was om de dagelijkse gang van zaken te regelen en enkele tientallen leden als vrijwilliger ingezet werden, bijvoorbeeld voor afhandelen van de mail en het organiseren van de ledenvergaderingen. Ook in 2017 werd weer aan beïnvloeding gedaan door te spreken met het college van procureurs generaal, politici en ambtenaren en werd een brief gestuurd naar de inmiddels

demissionaire ministers van VWS en Veiligheid en Justitie met wederom de voorzet van de proeftuin, want we waren een legaal verkrijgbaar laatstwilmiddel op het spoor.

30 juni 2017

Laatstwilmiddel gevonden

Uit de ledenorganisatie kwam op 30 juni 2017 het bericht dat er een legaal verkrijgbaar laatstwilmiddel was gevonden: Eureka!? Daar waren we al zo lang naar op zoek en dan zou het er nu zijn? Diverse scenario's dienden zich aan; van belang was dat we al enige tijd werden gevolgd door de redactie van "Nieuwsuur" en dat die een uitzending wilden plannen op 31 juli. Het hield in dat onmiddellijk diverse zaken georganiseerd moesten gaan worden, zoals:

- Hoe presenteren we het middel op tv. We kozen voor een presentatie, omdat we - gelet op de civielrechtelijke risico's en indachtig het advies van prof. Van Maanen – de naam niet bekend wilden maken, wetend, dat dit middel alleen grote hoeveelheden kon (en kan) worden besteld
- Inschattend dat dit een grote toestroom van leden gaat opleveren met veel vragen via de mail, telefoon, hoe gaan we dat bemensen en zorgen ervoor dat de website en ledenadministratie dat aankunnen
- Hoe scheiden we de informatiefunctie van de CLW en het bestel- en verdeelvraagstuk voor en door de leden, het strafrechtelijke deel
- Hoe organiseren we de communicatievragen die ongetwijfeld het vervolg zouden zijn. Door zelf te beginnen met de communicatie en deze niet via de leden bekend te laten worden was er meer regie op, maar ongewisheden zouden er altijd blijven.

Hoe organiseren

Aanvankelijk was het idee om de leden zich te laten organiseren in vof's, maar daarvan is afgestapt vanwege de enorme bureaucratie, de complexiteit voor de leden en de druk op de Kamers van Koophandel. Er werd wel meteen begonnen de werkwijze en het idee te vangen in enkele You Tube-filmpjes, zodat er meteen breder kon worden geïnformeerd. Nieuwsuur besloot te verschuiven naar 1 september. Na het bekend worden van het middel door de uitzending werden we overspoeld met reacties, vragen van journalisten en nieuwe leden. Op 1 september 2017 al meteen 1.200 nieuwe leden, de dag erna 1.600 en de stand van het ledental was eind september bijna 12.000. Zoals bekend is dat aantal nu ongeveer 23.000. Het najaar was hectisch: enerzijds het opvangen van de 1.500 telefoontjes en 2.500 mails per maand en anderzijds het ontwikkelen van een werkproces voor de inkoopgroepen met als vertrekpunt de scheiding tussen de CLW en de zelforganisatie van de leden, alle bijbehorende documenten, de juridische toetsen en het bestellen van de eerste kluisjes met een gepersonaliseerd slot. Druk ontstond door de vele berichten van nieuwe leden dat ze meteen na een half jaar over het middel wilden beschikken en de organisatie van de eerste ronde (oudere) leden die dan voor maart zou moeten zijn gestart. De productie van de kluisjes bleek kritiek: er was nog geen keurmerk om in de EU toegelaten te worden en de productiecapaciteit was 500 per maand. Deze zaken konden met veel moeite worden getackeld, en gelet op de te verwachten deelname aan de inkoopgroepen, werden er voor de maanden april, mei en juni 3.000 kluisjes besteld en in productie genomen.

30 juni 2017:
Eureka!

Nieuwsuur 1
september
2018

Uitnodigen eerste inkoopgroep

Deze temporisering betekende dat de verwachtingen voor de nieuwe leden via de nieuwsbrieven moesten worden getemperd en tegelijkertijd voor de eerste groep leden konden worden gerealiseerd: eind januari 2018 was er de eerste uitnodiging aan de oudste groep leden (3.200) voor deelname aan de inkoopgroepen, waarop 1.100 leden positief reageerden.

Begin januari kon een selectie worden afgesloten van een bureau dat de CLW zou gaan ondersteunen met het afhandelen van het telefoon- en mailverkeer, met het aanstellen van een projectleider voor het begeleiden van de inkoopgroepen en een partij die de administratie van de inkoopgroepen zou gaan doen (los van de CLW en voor de bestellers) en die ook de distributie van de kluisjes naar de privéadressen van de bestellers zou verzorgen.

In enkele bijeenkomsten werd er met de leden verkend wat de mogelijkheden waren. Zo was er nog een idee geweest om de huiskamerbijeenkomsten weer te laten starten, maar na overleg bleek dat toch te veel verwarring te geven met inkoopgroepen. Er is in het najaar ook een pilotgroep van leden bijeengewees om de werkwijze en de risico's te bespreken. Met anderen, zoals voortrekkers van de bijeenkomsten ontstonden veelvuldige contacten en enkele trainingen om ze op de bijeenkomsten van de bestellers voor te bereiden. De inkopers stonden klaar om na de aanmelding van de deelname voor de inkoopgroep namens de bestellers de benodigde hoeveelheid van het laatstewilmiddel te bestellen.

Openbaar Ministerie grijpt in

Met het opzetten van deze ledenactiviteit door de leden zelf om het laatstewilmiddel te verwerven leek de discussie die al sinds 1991, sinds Huib Drion, wordt gevoerd tot een afronding te kunnen komen. Helaas werd dit vooruitzicht door het OM doorkruist.

Op 21 maart 2018 werd aan het bestuur van de CLW een brief van het Openbaar Ministerie overhandigd met daarin een oproep om de activiteiten van de inkoopgroepen te staken en een verzoek om informatie over naam en beschikbaarheid van het middel en namen van deelnemers aan de inkoopgroepen. Binnen vijf minuten na de overhandiging was door het OM een persbericht uitgedaan, waardoor de CLW werd overspoeld met vragen van journalisten bureauredacteurs en leden. In het gesprek met het OM dat daarop volgde bleek dat niet alleen het bestuur, maar ook vele anderen aan een vervolging in rechte bloot zouden komen te staan. Dat was voor het bestuur het moment om de activiteiten met betrekking tot de inkoopgroepen te stoppen.

De actuele stand is dat er dus een legaal middel is, maar dat de organisatie van de verkrijging volgens het OM een criminele activiteit is. Voor argumenten over het maatschappelijke draagvlak bij tienduizenden leden en miljoenen sympathisanten is men niet gevoelig omdat men niet aan 'pseudowetgeving' wenst te doen, maar de huidige wet wenst te handhaven en veranderingen via de weg van de politiek moeten worden bewerkstelligd.

Dat is dus wat ons te doen staat:

- Het expliciteren van het grote draagvlak voor het gedachtengoed van Huib Drion
- Het verkennen van andere mogelijkheden voor het organiseren van de verkrijging van het legaal verkrijgbare laatstewilmiddel.

Met de leden samen zullen we op de korte termijn bezien hoe dit kan worden vormgegeven en daarna gaan we er weer full speed tegenaan, want je kunt de CLW wel wegzetten als een criminele organisatie, de uitdrukkelijke wens van de samenleving om te kunnen beschikken over een legaal, veilig en humaan laatstewilmiddel is niet tegen te houden. De geest is uit de fles en gaat er niet meer terug in!